

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. Ловеч, 04.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: П. ДАНКОВА

при участието на секретаря ЦВЕТОМИРА БАЕВА
като разгледа докладваното от П. ДАНКОВА Гражданско дело №
20224300100388 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по повод искова молба с вх.№ 4934/26.08.2022 година, подадена от В. М. С., ЕГН ***** и Н. Г. С., ЕГН *****, двамата с адрес: с.Г., община Т., област Ловеч, ул.“*****” № 6А, чрез Адв.дружество „М. и Д.“, Булстат *****, действащо чрез адвокат Н. М. и адв.П. Д., съд.адрес: гр.София, ул.“Веслец“ № 6, ет.3, ап.8 срещу Община Т., ЕИК ***** с адрес: гр.Т., пл.“*****.” № 9, с цена на иска общо 400 000 лева, представляващ обезщетение за претърпени неимуществени вреди.Ищците излагат, че на 02.09.2017 г., привечер, А. Г., техен син, заедно със свои приятели играели в село Г., общ. Т., като решили да играят на терена на местния футболен стадион или т. нар. спортен терен. Същият е бил стопанисван от Община Т., която е собственик на стадиона. Спортният терен не бил обезопасен с ограда и заключваща се порта, като години наред е оставен в окаяно състояние, безотговорно разкопан, незаграден и незаключен. На терена на стадиона безпрепятствено влизали да играят деца, да пасат животни и др. Децата започнали да играят с футболните врати, които са преобръщали и търкаляли. Именно, при едно от тези преобръщания, футболната врата пада с цялата си тежест и удря по главата едно от децата, А.Н. Г.. Същият е ранен смъртоносно от тежката врата в областта на главата и не след дълго почива.Непосредствената причина за настъпването на смъртта е травматичното увреждане на черепните кости и мозъка, несъвместимо с живота. Настъпването на смъртта е било неизбежно.Твърдят, че са претърпели неимуществени вреди от смъртта на своя син. Постоянно плачат и скърбят за своето дете, често посещават гроба му, непрестанно говорят за него и се връщат с горчивина към деня на трагичния инцидент. Мъката и болката е нестихваща за тях. Страдат от посттравматично стресово

разстройство, в следствие загубата на сина им, нарушен е съня им и страдат от депресия. Във връзка със собствеността и стопанисването на спортния терен се позовават на заповед № 526/28.08.2007 г., с която е одобрен план за изменение на ПУП и имотът е отреден за „спортен терен“, както и на АОС № 1263 от 30.08.2007 г., с който е обявен за публична собственост на Община Т.. Проследяват, че кандидатстване пред ДФ „Земеделие“ за отпускане на безвъзмездна финансова помощ с проект: „Обновяване и доизграждане площадка за спорт и рекреация, разположена в УПИ VII, кв.26 по ПУЛ на с. Г., чрез сдружение „Местна инвестиционна група“ -Т., по мярка 321 „Основни услуги за населението и икономиката в селските райони“ по „Програма за развитие на селските райони 2007-2013 г.“ и сключваните по този повод договори. Посочват, че Община Т., в качеството си на собственик на терена, не е обезопасила спортното съоръжение, което е било под реконструкция, и не е проверявала неговото състояние, съгласно изискванията за безопасни условия на труд. Според ищите ответникът е допуснал множество нарушения на законови и подзаконови нормативни актове, системно и във времето, което е довело до настъпване на процесния инцидент. Изтъкват, че от страна на ответника Община Т. е налице нарушение на Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за здрави и безопасни условия на труд при извършване на строително-монтажни работи. Допуснато е нарушение и на разпоредбите на чл. 47б от Закона за физическото възпитание и спорта (отм.), и противоправното бездействие на служителите на Община Т. е станало причина за настъпване на процесния инцидент, а това ангажира отговорността на Община Т., съгласно чл. 49 ЗЗД, във вр. с чл. 45 ЗЗД. Молят, да бъде осъдена Община Т., в качеството на собственик на спортния обект в с. Г., общ. Т., да заплати на В. Савинов и Н. С. сумата от по 200 000 лв. за всеки един от тях, представляващи обезщетение за претърпените от тях болки и страдания, вследствие смъртта на сина им А. Г., настъпила поради неизпълнение на задълженията на община Т. да обезопаси футболното игрище (спортен обект), като загради същото с ограда и да предотврати достъпа на външни лица до игрището и до съоръженията в него, както и лихва за забава върху присъденото обезщетение, считано от датата на деликта - 02.09.2017 г., до датата на изплащането му.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от Община Т., БУЛСТАТ *****, чрез адв.К. Г. М. от Софийска адвокатска колегия, с който оспорва изцяло по основание и размер предявените искове като погасени по давност, а по същество и като неоснователни. Ответникът оспорва изложените от ищите доводи за наличие на предпоставките за ангажиране на отговорността на Община Т. за заплащане на обезщетение на основание чл.49 във вр. с чл.45 от ЗЗД. Изтъква, че в исковата молба липсват твърдения по отношение на това, кое лице е изпълнител на възложената работа, при изпълнение на която са настъпили вредите и което представлява нередовност на исковата молба, пречатстваща правото му на защита и водеща до невъзможност за определяне на правната квалификация на предявените

искове. Счита претенциите за неоснователни. На първо място навежда възражение за погасяването им по давност. На следващо- счита, че не са налице основания да се приеме, че с бездействието си Община Т. е нарушила посочените от ишците в исковата молба разпоредби на Наредба №2/22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително-монтажни работи и разпоредбата на чл.47б от Закона за физическото възпитание и спорта (отм.), поради което следва да бъде изключено и наличието на противоправно поведение от страна на ответника или от друго наето от него лице, на което ответникът е възложил работа.Оспорва наличието на причинно-следствена връзка между соченото от ишците бездействие на ответника и настъпилия вредоносен резултат. Посочва, че ответникът не отговаря за настъпилия вредоносен резултат и по причина, че вещта, от която е настъпил деликта, не е негова или под негов надзор, следователно не са налице и предпоставките за ангажиране отговорността на Община Т., предвидени в чл.50 от ЗЗД. Към 02.09.2017г. г. общинският терен не е функционирал като футболно игрище или стадион, а върху територията му през м.октомври 2015г, са били започнати строително-ремонтни дейности, които са преустановени към 31.12.2015г. Според издаденото разрешение за строеж, строителството в терена не касае изграждането на нови сгради, а е за обновяване на терена и преустройство на съществуващата сграда - съблекалня. Строителният обект е от четвърта категория по смисъла на ЗУТ, подлежащ на въвеждане в експлоатация от главния архитект на Община Т.. На обекта е имало табела, която обозначава, че теренът е строителен обект, поставена още през 2015г. Към датата на деликта спортният обект не е функционирал по предназначение, тъй като започнатото строителство по реконструкцията му не е било приключило и въведено в експлоатация по надлежния ред. По отношение на ползването му е била налице забраната по чл.178 ал.1 от ЗУТ. Като се основава на изложените факти, счита, че разпоредбите на Наредба №2/22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително-монтажни работи и разпоредбата на чл.47б от Закона за физическото възпитание и спорта (отм.) са неотносими и неприложими към спора.Развива подробни съображения в тази насока и формира извод, че за Община Т. не е налице нормативно установено задължение да огражда имотите си, като по принцип поставянето на ограда би следвало да се счита за действие по охрана на имуществото на собственика, а не за охраняване интересите на трети лица. Категорията на строителния обект и естеството на предвидените строително-монтажни дейности не изисква задължителното му ограждане. По отношение на спортните обекти също не е налице императивно изискване за поставяне на ограда, а разпоредбата на чл.10 ал.1 от НАРЕДБА за сигурността на спортните обекти и мерките срещу насилието и лошото поведение на зрители преди, по време и след провеждане на спортни прояви, организирани на стадиони и в спортни зали (отм.), е диспозитивна. На следващо място

ответникът твърди, че за разполагането на подвижни футболни врати върху общинския терен не е давал разрешение и не е знаел. Общината е собственик само на трайно прикрепените към терена врати, а въпросните подвижни футболни врати са били собственост на Сдружение футболен клуб Светкавица – Г.. От друга страна акцентира, че фактът, че наличието върху общинския терен на подвижни футболни врати сам по себе си не води до извод, че общинският терен е опасен и поради това, че те са подвижни вещи, чиито свойства сами по себе си не могат да причинят вредоносен резултат. Обобщава, че настъпилият деликт не е в резултат от преминаването на децата през общинския имот, а от действията им, изразяващи се в игра с подвижни футболни врати, а последните не са собственост на общината, поради което не е налице правно основание за ангажиране на отговорността □ за вреди по чл.50 ЗЗД. Като причина за настъпване на произшествието изтъква действията на пострадалото дете, което заедно с останалите участници са застрашили опасно собствения си живот, като са търкаляли по тъмно металните подвижни врати с цел преминаване /преодоляването им. Доколкото всички участници в произшествието, включително сина на ищците, към процесната дата са били малолетни, то са налице основанията, предвидени в разпоредбата на чл.48 ЗЗД за ангажиране на отговорността на родителите за причинените вреди- инцидентът се е случил след 23 ч., т.е. в тъмната част на денонощието, а родителите не са упражнявали родителските си права с грижата и в обема, изискуем от закона Поради това, счита, че настъпилите вреди са изцяло по вина на трети лица, поради което не са налице основания да бъде ангажирана отговорността на Община Т. за настъпилия деликт. При условията на евентуалност, на основание чл.51 ал.2 ЗЗД прави възражение за съпричиняване на настъпилите вреди от страна на пострадалото лице и неговите родители, които с действията си са допринесли за настъпване на вредоносния резултат. Оспорва исковите претенции и като прекомерни по размер. Моли да бъде постановено решение, с което да бъдат отхвърлени като неоснователни предявените от ищците искиви претенции срещу Община Т. и да се присъдят в полза на ответника сторените по делото разноски.

Ответникът е поискал, на основание чл.219 ГПК, да бъде привлечено като трето лице помагач Сдружение футболен клуб Светкавица - Г.", ЕИК *****, с адрес на управление в с.Г., Област Ловеч, бул. *** Б. № 2, представлявано от А. Р. С., Председател на сдружението. Мотивира искането си с това, че подвижните футболни врати са били собственост на футболния клуб и негово е било задължението да ги стопанисва и съхранява. В случай, че Община Т. бъде осъдена по така предявените искиви претенции, то за нея ще е налице правен интерес от предявяване на регресен иск срещу третото лице за възстановяване на платените суми. Счита, че за третото лице е налице правен интерес да встъпи на страната на ответника, за да помага, тъй като при неблагоприятен изход на настоящото дело за ответника, то ще бъде обвързано спрямо подпомаганата страна от силата на мотивите, което обстоятелство ще

обезпечи правното положение на Община Т. в един следващ процес, воден между нея и привлеченото лице.

С определение №27/04.11.2022 г. съдът е конституирал в качеството на трето лице ,помагач на ответника Сдружение „Футболен клуб Светкавица“-с.Г. ,Ловешка област.

Ишците ,редовно призовани в съдебно заседание не се явяват, а се представляват от адв. Д. и адв. М.. Заявяват, че поддържат исковата молба и молят да бъде уважена.

Община-Т. се представлява в процеса от адв. М.. Посочва, че исковете са неоснователни и недоказани и моли да бъдат отхвърлени. В подробно писмено становище обосновава доводите си по казуса.

Сдружение „ФК Светкавица“-Г. се представлява от А. С.. Посочва, че металните футболни врати са заварени на терена от тях и нямат идея кой ги е направил.

От представените по делото писмени доказателства, ЧНД №205/2017 г. на ЛОС, от св.показания на А. С., АН. Г.а, И. А., Е. К., А. Г., С. Ч., В. В., Б. Б.,от заключението на съдебно-техническата и съдебно – счетоводни експертизи, от становището на страните ,преценени поотделно и в тяхната връзка съдът приема за установено:

Възражението на ответника за погасяване по давност на исковете е неоснователно, тъй като е било образувано СлД45/2017 г. на ОСО-Ловеч за умишлено убийство на А. Г.-престъпление по чл. 115 от НК на 02.09.2017 г. Постановлението за прекратяване на СД СлД45/2017 г. на ОСО-Ловеч относно престъпления по чл. 115 и чл. 123,ал.1 от НК е влязло в законна сила на 01.07.2021 г., а е изпратено по компетентност на РП-Ловеч ,ТО-Т. ,в частта за престъпление по чл. 122 от НК. Исковата молба на В.С. и Н.Г. е подадена до ЛОС на 26.08.2022 г.

В. М. С. и Н. Г. С. живеят при условията на фактическо съжителство в с. Г., Ловешка област, от което имат родени три деца- Росица Н. Г.а, родена на 17.05.1994 г. , АН. Н. Г.а,родена на 06.12.1995 г. и А.Н. Г., роден на 03.01.2005 г. В. М. С. и Н. Г. живеели към септември 2017 г. в жилище в с. Г.,Лов. Област , заедно с А.Н. Г., който бил ученик. АН. Г.а пребивавала в гр. Етрополе към септември 2017 г., но след две – три години се прибрала и заживяла със семейството си.

Срещу сградата на Кметството на с. Г., Лов. Област се намира площадка за спорт- „футболен стадион“, разположен срещу главния вход на Кметството. Достъп до него има през асфалтиран мост над реката и площадката за футбол е разположена успоредно на главната улица „****“. Стадионът е бил неосветен към 02.09.2017 г.,, неограден и при свободен достъп до него. Той не е функционирал като спортно съоръжение, предвид започнати, но недовършени строителни работи и бил затревен. Върху терена е имало две метални рамки за футболни врати, без мрежа,трайно прикрепени към терена. Имало е една футболна врата с размери ширина 5 м. и височина 2

м. , която към момента на огледа на местопроизшествието – 03.09.2017 г. е била в близост до петно с кръвоподобна течност. Били са разположени и три броя преместваеми подвижни футболни врати с размери- две врати с ширина 3 метра и височина 2 м. и една врата с ширина – 5 м. и височина 2 м. Тези данни съдът приема за достоверни, тъй като са конкретно и точно отразени в протокол за оглед на местопроизшествие от 03.09.2017 г.-л.18-20 по д.п. №45/2017 г. на ОСО-Ловеч –т.2. Макар местопрестъплението да не е било запазено, отразените в писменият документ факти относно състоянието на терена, вида, броя и размерите на подвижните футболните врати се потвърждава и от останалите доказателства– протокол от 05.09.2017 г. на Комисия при Община-Т. и гласни доказателства.

На 02.09.2017 г. А. Г. и неговите приятели И. , А., Р.Я., В.Р.,В. В., Е. К., Б. Б. играли на П.на над площадката за игра в с. Г., отредена за спортен терен разположена в УПИ VII,кв.26 по ПУЛ на с. Г.. Към 22 часа момчетата отишли на спортния терен, тъй като той не бил ограден и имало свободен достъп до него.Върху терена се намирали две големи метални футболни врати, и две малки метални футболни врати, които били подвижни. Вратите нямали мрежа, и към минал момент били вързани със синджир, но влизащите хора от селото пускали конете си на паша върху игрището и разкъсали синджири- св. показания на Ив.А.. Площадката за спорт не била осветена . Децата, които били непълнолетни и малолетни, започнали да си играят като преобръщат вратите..Те играели с подвижните средни по големина врати. Трима бутали врата, а трима стояли вътре. А. Г. седял отстрани, но при преобръщане на една от по-големите подвижни врати/разположена при долната врата и близо до голямата врата, която е към игрището по средата/ тя паднала върху него.А. Г. получил удар по главата, и останал да лежи на земята –св. В. В.. Децата отишли на центъра и извикали други хора,а Б. Б. се прибрал и се обадил на родителите си. Бащата Н. С. бил уведомен и отишъл на стадиона, като врата била изправена. А. Г. е бил транспортиран до МБАЛ-Т., но настъпила смъртта му. В протокол за оглед на местопроизшествие от 03.09.2017 г. –л.14 по д.п. №45/2017 г. на ОСО-Ловеч –т.2 е посочено, че починалото дете се намира в шокова зала, като върху трупа се забелязва хлътване, започващо над носа и продължаващо под лявото око, като в лявата част на челото се наблюдава охлузване на кожата. В настоящето производство няма спор между страните,че смъртта на А. Г. е настъпила на 02.03.2017 г. като последица от падналата върху главата му футболна врата на спортна площадка-„футболен стадион“ в с.Г.,Ловешка област.

Настоящата инстанция констатира, че по повод сигнал от Община-Т. е било образувано досъдебно производство № №399/2016 г. по описа на РУМВР-Т. за престъпление по чл. 308, ал. 1 от НК- съставяне на неистински официален документ – 5 бр. актове за установяване на СМР , като положил подпис от името на инж. Л.Г.Н., с цел да бъдат използвани тези документи за установяване на извършени СМР. В документацията на ДП

№366/2016 г., СлД №45/2017 г. на ОСО -Ловеч и преписка №790/2016 г. на ОП-Ловеч по сигнал на кмета на Община-Т./по данни за извършено престъпление по чл. 282,ал.1 от НК-неизвършени строително-ремонтни дейности върху площадка за спорт и рекреация,разположена в УПИ VII,кв.26 по ПУЛ на с. Г. „Лов. Област/ са приобщени значителен обем писмени документи. В резултат на събирането на писмени доказателства по цитираните досъдебно производство, преписката към него №790/2016 г. на ОП-Ловеч и СлД №45/2017 г. на ОСО -Ловеч съдът установи писмени доказателства за състоянието на спортната площадка/“футболен стадион“/ в с. Г. преди и към момента на деликта. Нещо повече при анализа на писмените документи съдът констатира, че Община-Т. е упражнявала правата си собственик на имота, който е публична общинска собственост. В това качеството е извършвала различни дейности-кандидатстване по програма за безвъзмездна финансова помощ,сключване на договор за възлагане на СМР,заплащане на авансово суми по него и контрол върху изпълнението на договора.кандидатствала за отпускане на безвъзмездна финансова помощ през 2013, сключила договор за възлагане на строителни работи и заплатила сума в размер на 42475.24 лева По пл. нареждане от 09.10.2015 г. с основание „аванс плащане-дог. 327,пл.спорт.гр. по фактура №1/08.10.2015 г.- л.55 по преписка №790/2016 г. на ОП-Ловеч. Във фактура №1/08.10.2015 г. е посочено авансово плащане по договор №327/05.10.2015 година с предмет СМР по обособена позиция №2 :обновяване и доизграждане на площадка за спорт и рекреация в с. Г. по договор №53/321119 между ДФЗ и Община-Т. по мярка 4.1 „Прилагане на стратегии за местно развитие от програмата за развитие на селските райони 2007-2013 г.- л. л.54 по преписка №790/2016 г. на ОП-Ловеч-т.3.

Процесният имот е отреден за спортни дейности по силата на заповед № 526/28.08.2007 г. ,с която е одобрен план за изменение на ПУП и имотът е отреден за „спортен терен“. Съставен е акт за публична общинска собственост№1263 от 30.08.2007 г. на Община Т.. В писмо № 356000-4553/12.09.2017 г. на Община – Т. е посочено, че имотът е публична общинска собственост и е собственост на Община-Т.,като са представили и акт за общинска собственост от 30.08.3007 г.-л.24 ДП №45/2017 г. на ОСО-Ловеч- т.2 по ДП №45/2017 на ОСО-Ловеч.В многобройни писма по цитираните наказателни производства и наказателна преписка Община-Т. е заявявала многократно, че е собственик на имота- писмо №7901/11.04.2016 г.,писмо 226/13.03.2018 г., писмо №241/15.03.2018 г., писмо №365/16.04.2018 г.Възражението в настоящата инстанция,че имотът не е собственост на Община-Т., тъй като е записан в счетоводните регистри на Кметство – с. Г. като дълготраен материален актив е несъстоятелно. Видно от писмо №241/15.03.2018 г.-л.21 по СД№ 45/2017 г. на ОСО-Ловеч Община-Т. изрично е изяснила обстоятелствата, че през 2014 г. ,съгласно указания на Министерство на финансите –ДДС №14/30.12.2013 г. е въведен нов Национален сметкоплан на бюджетните организации е сменен начинът на

счетоводно отчитане на земите. Изрично е посочено, че акта за общинска собственост от 30.08.2007 г.-на това основание е отписан от отчетна група „бюджет“ по достигната стойност въз основа на преоценки с мемориален ордер №45 за м. юни 2014 г. и осчетоводен в отчетна група „други сметки и дейности“ по сметка 2201“земи,гори и трайни насаждения“ с мемориален ордер №25 за м.юни 2014 г. като е осчетоводен като дълготраен актив във ВРБ-Кметство с.Г. под инвентарен №13. Следователно ответникът е признал,че поради промяна на Националния сметкоплан е извършено счетоводно отразяване на процесния обект в Кметство с. Г., но то не се довело до промяна на собствеността. Във всички последващи действия и документи от 2014 г. до 2017 г. Община-Т. е упражнявала в пълен обем всички правомощия на собственик. Предвид на това съдът приема, че се касае до защитна позиция за целите на настоящето производство, която обаче не се подкрепя от доказателствения материал.

Общински съвет – е дал съгласие за кандидатстване пред ДФ „Земеделие“ за отпускане на безвъзмездна финансова помощ с проект : „Обновяване и доизграждане на площадка за спорт и рекреация,разположена в УПИ VII,кв.26 по ПУЛ на с.Г., чрез сдружение „Местна инвестиционна група“ -Т., по мярка 321 „Основни услуги за населението и икономиката в селските райони“ по „Програма за развитие на селските райони 2007-2013 г."с решение № 435/29.08.2013 г. Дадено е разрешение за строеж №72/18.10.2013 г. и инвестиционния проект е одобрен със заповед на Кмета на Община\Т. №526/28.08.2007г., като на 24.10.2013 г. е извършена служебна проверка на строителната документация и собствеността на терена от Комисия при Дирекция за национален строителен надзор при РДНСК – Северозападен район ,РО на „НСК“ и е установено,че няма допуснати пропуски- л.14 по преписка №790/2016 г. на ОП-Ловеч- т.3. Със заповед №5/05.10.2015 г. за технически ръководител на обекта е определена Л.Г.Н.

Последвало е сключване на договор № 53/3/3211119 от 06.08.2014 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по мярка 4.1 „Прилагане на стратегии за местно развитие“ от Програма за развитие на селските райони за периода от 2007-2013 г.между Министерство на земеделието-София и Община-Т. за реализация на проект: „Обновяване и доизграждане на площадка за спорт и рекреация, разположена в УПИ VII, кв. 26 по ПУЛ на с. Г. на обща стойност 38 359, 94 лева, със срок за изпълнение 30.05.2015г. Сключвани са и Анекс №I от 20.03.2015г. - до 15.08.2015 г. и с Анекс №II от 03.07.2015 г. със срок до 15.09.2015 г.- л.46-чл.65 по преписка №790/2016 г. на ОП-Ловеч-т.2. ДФ „Земеделие“ е платил авансово суми към Община Т. на 19.01.2015 г. , а на 25.11.2015 г. сумите са възстановени на фонда.

Подписани са и договор за авторски надзор от 20.04.2015 г. между Община-Т. и *****“ООД-Плевен ,договор № 143/22.04.2015 г. с „Е. ЕООД за консултантски услуги за управление и отчитане дейностите по проекта за сума от 5 987. 52 лева със срок за изпълнение 30.05.2015 г.

Община-Т. и ДЗЗД „Н.С. Т.“ са договорили облигационни отношения по договор № 327/ 05.10.2015г. за изпълнение на СМР по проекта, на стойност 353 960 лева, със срок за изпълнение 90 календарни дни. Прави впечатление, че на ДЗЗД „Н.С. Т.“ е преведена като аванс сума в размер на 10% от стойността на поръчката.

Към обяснения на Н. ***ва с достоверна дата 21.07.2016 г. /датата на опис на материалите по преписка №790/2016 г. на ОП-Ловеч/ като представител на изпълнителя е приложен снимков материал – л. 2-14 по преписка №790/2016 г. на ОП-Ловеч-т.4. По него се установява, че в имота има тежка техника валяк и багер, премахната е оградата и трибуните, теренът е подравнен и има насип от пръсти.

В резултата на писмо № 02-0800/7111/09.11.2015 г. от ДФ „Земеделие“ – л. 75 по ДП №45/2017 г. на ОСО-Ловеч-т.2 до Община Т., е констатирано, че договорът и документацията за СМР не е възможно да се съгласуват в срока за изпълнение на договора и дейностите по проекта.

На 22.10.2015 г. представители на строителя ДЗЗД „Н.С. Т.“ гр. София, на строителни надзор ЕТ „Н. -Н. ***ВА“-Ловеч и проектантите на отделните части по проекта и възложителя Община-Т. са подписали „Акт за установяване състоянието на строежа при спиране на строителството“, поради промяна в инвестиционните намерения на възложителя към 21.08.2015 година- л. 35-38 по преписка №790/2016 г. на ОП-Ловеч-т.2. Към него са изготвени и 5 бр. актове-приложение 12 към чл. 7,ал.3,т.12 на Наредба №3 ,протокол за установяване на извършено и заплащане на СМР,протокол №1 за установяване на непредвидени количества СМР от 22.10.2025 г.и протокол за отговорно пазене –л.15-27 по преписка №790/2016 г. на ОП-Ловеч-т.4. Прието е ,че няма отклонения от проекта и не са необходими други изисквания за замразяване и мерки при продължаване на строителството.

Информативни относно състоянието на процесния терен към 19.10.2015 г. и 17.11.2015 г. година са констативен протокол №407-1 от 19.10.2015 г. и констативен протокол №407-2 от 17.11.2015 г. на РДНСК-Северозападен район,РО“НСК“-Ловеч. От тях се доказва, че е поставена информационна табела, премахнати са стари тухлени зидове,оформена е площ за озеленяване, изпълнен е изкоп за съоръжения,извозени са строителни отпадъци и не са извършени предвидените в проекта строителни работи.

Определена е комисия от Община –Т. по заповед №684/04.12.2015 г. ,която на основание чл. 44,ал.2 от ЗМСМА и чл. 45,ал.1 от Наредба за сигурността на спортните обекти и мерките срещу насилието и лошото поведение на зрители преди, по време и след провеждане на спортни прояви, организирани на стадиони и в спортни зали да извърши проверка и контрол по спазването на инженерните и техническите изисквания към спортните обекти по отношение на тяхната сигурност. В т. 2 на заповедта е посочено, че Общинската комисия проверява ежегодно изпълнението на изискваният на Наредбата на територията на Община- Т. и е длъжна най-късно 30 дни преди

започването на спорния сезон или при наличие на обстоятелства, застрашаващи сигурността на обекта да прецени сигурността на спортните обекти с участието на собствениците или ползвателите или на упълномощени представители с изготвяне на протокол за оценка на спорния обекти и мнение за годността му за ползване. Разпоредено е комисията да изготви регистър на всички спортни обекти на територията на Община-Т. и да започне незабавна проверка на обектите от 04. До 15.12.2015 г. и да бъде представен обобщен доклад до 18.12.2015 г. Представен е доклад ,в който е посочено, че при проверка на процесния обект – „футболния стадион в с. Г.“ е констатирано, че предстоят допълнителни довършителни работи. Вписано, че директорът на основното училище в с. Г. е споделил, че на места мрежата , оградаща спортната площадка е смачкана и скъсана.

По сигнал на Община-Т. до Окръжна прокуратура Ловеч е образувана преписка №760/2016 г. относно престъпление по чл. 282 от НК по повод изразени съмнения от Община-Т., че не са изпълнени действително строително монтажни работи по договор №327/05.10.2015 Г. с постановление от 25.08.2016 г. ОП-Ловеч е отказала да образува досъдебно производство поради липса на данни за извършено престъпление от компетентност на ОП-Ловеч и е изпратила преписката на Районна прокуратура –Т. по компетентност. С постановление №1191/05.06.2016 г. е спряно досъдебно производство №399/2016 г. по описа на РУ на МВР-Т. ,водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 308, ал.1 от НК.

Община-Т. не давала предписания за ограждане на обекта до 02.09.2017 г. и не е вземала мерки в такава насока, въпреки констатациите на комисията по заповед №684/04.12.2015 г. и информацията, с която е разполагала за недоброто състояние на спортната площадка ,предвид кореспонденцията по повод наказателните производства и преписки от 2016 г. Следователно, а това е посочено и в писмо № 3132/001/11.09.2017 г. на кмета на Община - Т. след спиране на проекта през октомври 2015 г. до 05.09.2017 г. обекта не е бил предмет на проверка за безопасност на спортните съоръжения в с. Г..

Предвид сигнала на Кмета на Община Т. относно изпълнението на СМР по сключения договор между Община Т. и ДЗЗД „Н.С. Т.“ и образуваното ДП № №399/2016 г. по описа на РУМВР-Т. за престъпление по чл. чл.308, ал. 1 от НК, като и преписка №790/2016 г. Община-Т. е имала информация за състоянието на терена в с. Г., ползван като спортна площадка, за липсата на ограда и недовършените строителни работи в него.

В Община –Т. на длъжност Главен експерт „Спорт, интеграция и младежки дейности" е бил назначен Д.Н.Д.. С писмо №458/11.05.2018 г. на Кмета на Община-Т.- /л.67- 69 по ДП №45/2017 г. на ОСО-Ловеч-т.3/ е посочено ,че грижата за спортните обекти и съоръжения на територията на Община- Т. ,в т.ч. и спортния комплекс в имот пл. №28 по ПУП на с. Г. ,община Т. преди стартиране на строително ремонтните дейности е поверена

на главния експерт „Спорт, интеграция и младежки дейности за времето от до 13.03.2018 г. , изпълнявана от Д.Д.. В длъжностната характеристика на Д. / л. 70-74 по ДП №45/2017 г. на ОСО-Ловеч-т.3/, т.5.5 е посочено, че води регистър на спорните обекти и съоръжения, общинска собственост по смисъла на чл. 49,ал.2 от ЗФВС. В длъжностната характеристика на длъжността гл. инженер на Община-Т.,изпълнявана от 26.04.2016 от Н. В.Н.. е вписано,че контролира състоянието на техническата инфраструктура,вкл. съоръжения- т.5.1 от дл.характеристика- /л.75-78 по ДП №45/2017 г. на ОСО-Ловеч-т.3/ .

На 02.09.2017 г. е образувано следствено дело №45/2017 на ОСО-Ловеч за престъпление по чл. 115 от НК , за това , че на същата дата на стадиона в с Г., Лов. Област умишлено е умъртвен А.Н. Г. срещу неизвестен извършител. С постановление от 26.04.2021 г. на ОП-Ловеч е прекратено наказателното производство по СД №45/20217 г. в частта досежно извършени престъпления по чл. 115 и чл. 122,ал.1 от НК. С влязло в законна сила съдебно определение №200/12.05.2021 г. по ЧНД №205/2021 г. е потвърдено постановлението от 26.04.2021 г. на ОП-Ловеч. След влизане в сила на постановлението е постановено делото да бъде изпратено на РП-Ловеч ,ТО-Т. по компетентност за преценка на данни за извършено престъпление по чл. 122 от НК.В мотивите на съдебно определение №200/12.05.2021 г. по ЧНД №205/2021 г. на ЛОС е вписано, че от Община-Т. са нарушени чл. 47б от ЗФВС/отм./ и чл. 42,ал.2 от ПП на ЗФВС/отм/, но тези нарушения не съставляват източник на повишена опасност и не водят до съставомерност на деянието по чл. 123,ал.1 от НК.

На 05.09.2017 г. /след деликта ,настъпил на 02.09.2017 г. Кметът на Общинна Т. издава заповед №647/05.09.2017 г.,с която е разпоредено да бъде извършена проверка на спортните обекти, в т.ч. и обекта в Г. относно тяхното състояние и и сигурност. В протокол от 05.09.2017 година е вписано, че спортният терен е в лошо техническо състояние, не се ползва по предназначение, има две футболни врати, метални и трайно прикрепени към земята и четири метални преместваеми футболни врати разпръснати по терена. Посочено е, в този писмен документ, че много малка част от оградата към улицата е налична и обрасла със зелеН..

Един от основните спорни въпроси между страните е свързан с поставянето на металните подвижни врати върху терена и съответно ангажиране на отговорността, съобразно този факт. В писмен отговор №314/29.03.2018 г. на А. М. Г. –л.121 по СлД№45/2017 г. –т.3 е посочено, че за сезон 2013-2014 и 2014-2015 спортната площадка в с. Г., Л.област е ползвана от футболния отбор на ПК-ФК“Светкавица“-с.Г. юноши до 15 г. възраст и девойки до 16 г.възраст., а след септември 2015 г. вече са се преместили на терена на училище „Васил Априлов“ за тренировки.През септември 2015 г. теренът е бил използван за турнир момичета, с отбори от с. Г., гр.Севлиево, гр.Троян и гр. В.Търново.След септември 2017 г. подвижните врати са били преместени в склад в на Кметство – с. Г. и към 29.03.2018 г. са

се намирали там, като били обхванати с метални синджири и заключени с катинари. Последните две големи метални врати били взети от Община-Т. и откарани за спортни нужди в гр. Т.-писмо №332/01.04.2019 г. на Кмета на Кметство – с. Г.. В писмо №403/03.05.2019 г.-л.34 по СлД №45/2017 г. на ОСО-Ловеч-т.6/ е посочено от Община-Т. , че 2 броя големи подвижни метални врати за футбол са взети от с. Г. и а предоставени за съхранение на склад при Спортен комплекс „Георги Бенковски“-гр.Т. собственост на търговско дружество „Олимп спорт Т.“-ООД с отговорно за съхранение лице И. И. А.ов,служител на „Ве трейдинг“ЕООД-София/писмо №666/28.06.2019 г. на управителя на „Ве трейдинг“ЕООД/. Всички писма на Община-Т. относно спортната площадка в с. Г. след октомври 2015 г. навеждат на извод, че тя е приемала като собственик на терена, че отговаря за него и следователно това касае и спортните съоръжения по терена. Предвид приложението към договора от 06.08.2014 г. Община-Т. е договорила и подмяна на футболните врати и следователно е считала, че отговаря и за оборудването върху спортната площадка.Още повече, че обектът е бил публична общинска собственост, отреден именно за спортни събития и предвид участието на Община-Т. в облигационните отношения по повод ремонта на съоръжението, съдът приема, че тя е била негов собственик и към 2017 г. Община-Т. като собственик на терена и възложител по договора за СМР от 06.08.2014 г. поставила сред движимите вещи и футболни врати-приложение №3/към договора №53/3/321119/06.08.2014 г. в част „архитектурна-обзавеждане“ са предвидени за закупуване и поставяне футболни врати с размери 732/244 см и диаметър Ф80 2 бр., както и мрежа за футболни врати с дебелина на въжето до 6 мм, отвор на мрежите 12/112см.-2 бр.

Ловешки окръжен съд възприема констатациите по съдебно-техническата експертиза, доколкото са в съответствие с правните изводи, като съществена част от изводите на вещите лица намират потвърждение и от останалите писмени доказателства. Експертизата е професионално изготвена и мотивирано защитена. Съдът преценява , че съдебно-счетоводната експертиза е компетентно обоснована и я съобразява .

Гласните доказателства по делото- св.показания на А.М. С., АН. Н. Га, И. Е. А., Е. И. К., А. М. Г., С. Р. Ч. ,В. А. В. и Б. Р. Б. съдът приема,че са обективни, опдкрепени от останалите писмени документи, непротиворечиви, а свидетелите възпроизвеждат лично възприети от тях обстоятелства..

При така изложените факти, съдът приема, че е сезиран с активно субективно и обективно съединени искове с правно основание чл.49 във вр. с чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД. Искът по чл. 49 от ЗЗД е спрямо възложителя на някаква работа на друго лице, който отговаря за вредите, причинени от това лице при или по повод изпълнението на тази работа. Касае се до обективна, безвиновна имуществена отговорност, произтичаща от чужди противоправни действия и имаща гаранционно-обезпечителна функция. Отговорността на възложителя по чл. 49 от ЗЗД се ангажира, предвид

конкретни предпоставки- длъжностните лица да са извършили противоправно деяние, да е настъпила вреда, да съществува причинно-следствена връзка между деянието и вредата, настъпила по повод изпълнение на възложената работа и извършителя има вина. Предявени са и акцесорни иски за лихви по чл.86 от ЗЗД върху главниците, считано от датата на увреждането- 02.09.2017 г. и до окончателното им изплащане.

Ловешки окръжен съд приема, че Община- Т. има качеството на собственик на процесната площадка за спортни игри с. Г., Ловешка област . Със заповед № 526/28.08.2007 г. е одобрен план за изменение на ПУП и процесния имот е отреден за „спортен терен“. След съставянето на акт за публична общинска собственост №1263 от 30.08.2007 г. на Община Т. Община-Тевевен упражнява в пълен обем правомощията си на собственик на процесния обект. Като такива съдът възприема действията по предложение и гласуване от Общински съвет даване на съгласие за кандидатстване пред ДФ „Земеделие“ за отпускане на безвъзмездна финансова помощ с проект : „Обновяване и доизграждане на площадка за спорт и рекреация,разположена в УПИ VII,кв.26 по ПУЛ на с.Г., чрез сдружение „Местна инвестиционна група“ -Т., по мярка 321 „Основни услуги за населението и икономиката в селските райони“ по „Програма за развитие на селските райони 2007-2013 г."с решение № 435/29.08.2013 г. Община –Т. се снабдява като собственик с разрешение за строеж №72/18.10.2013 г. и инвестиционния проект . Със сключването на договор № 53/3/3211119 от 06.08.2014 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по мярка 4.1 „Прилагане на стратегии за местно развитие“ от Програма за развитие на селските райони за периода от 2007-2013 г.между Министерство на земеделието-София и Община-Т. за реализация на проект: „Обновяване и доизграждане на площадка за спорт и рекреация, разположена в УПИ VII, кв. 26 по ПУЛ на с. Г. на обща стойност 38 359, 94 лева, със срок за изпълнение 30.05.2015г. се доказва,че Община-Т. е възприемала процесния обект като нейна собственост. Тя е сключила и договор за възлагане на строително монтажни работи, заплатила е авансова сума по него и в следствие е провела контрол по изпълнението на облигационната връзка,в качеството на собственик-възложител. Нещо повече, през 2015 г. Община-Т. е счела,че не са изпълнени строително-монтажните работи и е сключила акт за спиране на изпълнението по договора , а също така е сезирала и Окръжна прокуратура – Ловеч относно тези обстоятелства. Кметът на Община-Т. е издал заповед №684/04.12.2015 г. ,която на основание чл. 44,ал.2 от ЗМСМА и чл. 45,ал.1 от Наредба за сигурността на спортните обекти и мерките срещу насилието и лошото поведение на зрители преди, по време и след провеждане на спортни прояви, организирани на стадиони и в спортни зали, да извърши проверка и контрол по спазването на инженерните и техническите изисквания към спортните обекти по отношение на тяхната сигурност включително процесния обект в с. Г.. За периода след декември 2015 г. до 05.09.2017 г. проверки не са извършвани. Кметът на Община Т. е реагирал едва след деликта , като е издавал заповед №647/05.09.2017 г.,с

която е разпоредено да бъде извършена проверка на спортните обекти, / в т.ч. обекта в Г. „Лов. Област/относно тяхното състояние и сигурност.

Настоящата инстанция не възприема възражението, че вешта, от която е настъпил деликта не е собственост на Община-Т. и не се е намирала под негов надзор. По-горе подробно бяха обсъдени всички действия на Община-Т., които тя е извършвала именно като собственик на обекта в периода след 2013 година до 2017 г., а и след това. Всички доводи относно изключването на отговорност, тъй като към момента на деликта, спортният обект не е функционирал по предназначение, тъй като е започнало строителство по реконструкцията му, което не е било приключило са несъстоятелни. Подробният анализ в детайли на извършваните дейности по договор № 53/3/3211119 от 06.08.2014 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по мярка 4.1 „Прилагане на стратегии за местно развитие“ от Програма за развитие на селските райони за периода от 2007-2013 г. между Министерство на земеделието-София и Община-Т. за реализация на проект: „Обновяване и доизграждане на площадка за спорт и рекреация, разположена в УПИ VII, кв. 26 по ПУЛ на с. Г. насочват на становището на съда в противен смисъл. След съставянето от представители на строителя ДЗЗД „Н.С. Т.“ гр. София, на строителни надзор ЕТ „Н. -Н. ***ВА“-Ловеч, проектантите на отделните части по проекта и възложителя -Община-Т. на 22.10.2015 г. на „Акт за установяване състоянието на строежа при спиране на строителството“, поради промяна в инвестиционните намерения на възложителя към 21.08.2015 година, строително –монтажните работи са били установени и прекратени. Този факт е бил напълно известен на Община-Т., тъй като тя е подписала цитирания писмен документ и няколко приложения към него, а същевременно е уведомила и компетентните органи за извършване на проверка по сигнал на кмета на Община-Т., съдържащ данни за извършено престъпление по чл. 282, ал.1 от НК-неизвършени строително-ремонтни дейности върху площадка за спорт и рекреация, разположена в УПИ VII, кв. 26 по ПУЛ на с. Г. „Лов. Област-преписка №790/2016 г. на ОП-Ловеч. Информацията за състоянието на терена, който е бил без ограда, с изкопни работи и свободен достъп, макар и с поставена табела, също е била получена от Община-Т.. Следователно в задължение на възложителя по договора за извършване на строително монтажните работи е било да обезопаси обекта след 2015 г. Действията на Община-Т. по разваляне на договора със съставяне на акта от 22.10.2015 г. и предвид изявленията по писмата в преписката №790/2016 г. на ОП-Ловеч, имат за последица ангажирането на собственика на обекта да го обезопаси чрез ограждането му, поставяне на предупредителни табели, както и да го освети. Още в плана за безопасност и здраве /чертеж ситуационен план“/ е било предвидено строежът да бъде ограден с временна ограда и осветен с временно осветление, по четирите ъгли на оградата да бъде поставен временен знак Т17.1-табела „Внимание строителен обект“, а на входа на строителен обект временен знак Т17.2-табела „Внимание вход за строителен обект- чл. 30 от Наредба №2/2004

г., но нищо от тези изисквания не е изпълнено към 2015 г. Към онзи момент не е било изпълнено нито едно от тези условия, а е била поставена информационна табела, при започване на строително монтажните работи.

При действие на чл. 8, ал. 1, чл. 12, ал. 2 и чл. 16 от от ЗОБ придобиването, управлението и разпореждането с имоти и вещи - общинска собственост, се извършват под общото ръководство и контрол на общинския съвет. В чл. 8, ал. 2 от ЗОБС е установено делегирана компетентност на Общинските съвети да приемат Наредба относно редът за придобиване на право на собственост и на ограничени вещни права, за предоставяне за управление, под наем и за разпореждане с имоти и вещи - общинска собственост, и правомощията на кмета на общината, на кметовете на райони, на кметовете на кметства и на кметските наместници. Наредбата за реда, придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество е приета с решение №259/29.08.2016 г. по протокол №15 на Общински съвет – гр.Т. и е действала към процесния период. Съдът преценява, че за времето от 2015 г. до 02.09.2017 г. в задължение на служителите при Община-Т.- отдел ОС е било вменено проследяването на състоянието на общинската собственост и не са извършвани императивно установените задължения по чл. 90, ал. 1 от Наредбата за реда, придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество, досежно спортния обект в с. Г., Лов. област.. В цитираната правна норма изрично е уредено, че отдел Общинска собственост предоставя на информация на Кмета на Общината за състоянието на общинските имоти по видове и категории имоти, а в ал. 2 от чл. 90 на НРПУРОИ е посочено, че в срок до 30 юни Кметът на Община – Т. внася в Общински съвет отчет за състоянието на общинската собственост по видове и категории. Тези задължения не са обвързани с характера на имота – дали е строителен обект или спортен действащ комплекс, а в подзаконовият нормативен акт те произтичат единствено от собствеността върху общинските имоти.

За съдът задължение на служителите при Община- Т. съществува и в хипотезата на чл. 64, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за обществено достъпните площадки за игра, разположени на открито и на закрито. Държавните предприятия, учрежденията и организациите отговарят по чл. 49 ЗЗД за вредите, причинени от техни работници и служители при или по повод на възложената им работа и тогава, когато не е установено кой конкретно измежду тях е причинил тези вреди – т.7 от ППВС 7/1959 г. Съдът приема, че към септември 2017 г. ,предвид липсата на съществено дълготрайно въздействие върху терена при строително монтажните работи, площадката в е била вече напълно затревена и се е ползвала жителите на с. Г., Лов. Област- в такава насока са и данните по снимковия материал и писмените доказателства в наказателните производства. Свидетелите в съдебно заседание на 22.12.2022 г. са категорични, че в нея били извеждани животни на паша, а децата в селото играели, като я посещавали всекидневно. След представянето на обобщен доклад до 18.12.2015 г. от комисията, назначена от Кмета на ОБщина-Т., ответникът е бил уведомен, че при проверка на процесния обект –

„футболния стадион в с. Г.“ е констатирано, че предстоят допълнителни довършителни работи. Нещо повече изрично е акцентирано в доклада на мнението на директора на основното училище в с. Г., че на места мрежата, ограждаща спортната площадка е смачкана и скъсана. Следователно в периода след декември 2015 г. до септември 2017 г. не са предприети действия за поставяне на ограда на обекта и указателни табели, независимо от данните, че се ползва. Не е извършвана и каквато и да е проверка на площадката за спортни игри в с. Г., Лов. Област и не е осъществяван реално контрол върху състоянието и съоръженията. В такъв смисъл съдът преценява, че предвид продължителната кореспонденция на Община-Т. по преписка преписка №790/2016 г. на ОП-Ловеч е имало достатъчно данни за недоброто състояние на имота и съоръженията. Те могат да се ползват само ако съответстват на изискванията за устройство и безопасност, като поддържането и контролът на площадките за игра, както и на съоръженията и елементите им се извършват от техните стопани - чл. 64, ал. 2 от Наредбата. Наредба № 1/12.01.2009 г. за условията и реда за устройството и безопасността на площадките за игра

Следователно в казуса деликтната отговорност на Община-Т. е ангажирана поради бездействието на нейните служители в периода след 18.12.2015 г. до 02.09.2017 г. свързано с обезопасяване на терена на спортната площадка /т.н. „футболен стадион“ в с. Г., Лов. Област, произтичащо от изискванията на чл. 64, ал.1 и ал.2 от Наредбата за обществено достъпните площадки за игра, разположени на открито и на закрито, чл.90 на НРПУРОИ на Община-Т., чл. 8 и чл. 12, ал.2 от ЗОБС. Деликтът в хипотезата на чл. 49 от ЗЗД може да се осъществи, както чрез активно действие, така и при бездействие за изпълнение на задължения, които произтичат от закона, техническите и други правила или от характера на работата на служители на работодателя, което е способствало вредоносния резултат-т.1 от Постановление № 9 от 28.XII.1966 г., Пленум на ВС.

Доколкото е налице т.н. обезпечително-гаранционна функция на отговорността по чл. 49 от ЗЗ възложителят на работата може да се освободи от тази отговорност, ако се установи, че лицето, на което е възложена, не е причинило никаква вреда; ако неговите действия не са виновни и противоправни или ако вредата не е причинена при или по повод на възложената му работа- Постановление № 7 от 29.XII.1958 г., Пленум на ВС. В този смисъл изводите в постановление от 26.04.2021 г. на ОП-Ловеч по сл. Д. 45/2021 г. на ОСО – Ловеч и спирането на ДП №399/2016 г. на РПУ-Т. не променят позицията на настоящата инстанция, тъй като макар и да не е установено съставомерно деяние за престъпление по НК, бездействието е в нарушение на предписаните в законови и подзаконови разпоредби задължения.

Бездействието на служителите на Община-Т., които е следвало да следят за състоянието на процесния обект в продължителния двугодишен период и не поставянето на ограда, осветление и указателни табели е

способствало до площадката, отредена за спортен терен, да имат свободен достъп децата от село Г., Лов. Област / в т.ч. на 02.09.2017 г. и пострадалото дете- А. Г./Предвид възрастта на детето - 12 години / а такива са били е неговите приятели-често изслушаните свидетели/ съдът счита,че то не е могло да прецени ,че теренът не е годен за спортни дейности, съоръженията-футболни врати са подвижни,не отговарят на стандартите и създават опасност при ползване.

Задължение на Община-Т. като собственик е било да бъдат премахнати четирите метални футболни врати,намиращи се на терена след декември 2015 г. до 02.09.2017 г., тъй като са не са отговаряли на изискванията за безопасност като съображения - били са по-малки от нормативно установените размери и не са били трайно закрепени. Нещо повече, поставянето на тези съоръжения са въвеждали в заблуждение /в казуса и детето А. Г./, че спортната площадка е действаща, независимо, че не е отговаряла на каквито и да са от изискванията на Нормите за проектиране на спортни сгради и съоръжения след декември 2015 г. до 02.09.2017 г. В чл. 36 на Нормите за проектиране на спортни сгради и съоръжения /Публикувани в "Нормативна база на проектирането и строителството", 1989 г. - специализирано издание на Комитета по териториално и селищно устройство/ е предвидено,че състезанията по футбол се провеждат на футболни игрища, а в чл. 37 от НПССС са установени точните размери и конструкция на вратите ,вкл. с графично отразяване-фиг.14.Установено, че вратите трябва да са с проектирани напречна и странични греди с кръгло (диаметър 12 см) или квадратно (12 x 12 см) напречно сечение, а размерите са - дължина 732 см и височина - 244 м.Има заложени изисквания за размерите ,маркировката осигурителните ивици, а за състезателните футболни игрища и за затревяване и отводняването им през дренажна система. В спортният обект, като какъвто Община-Т. е проверявала процесния обект към 18.12.2015 г. въобще е липсвало каквото и да е осветление. По правилата на Нормите за проектиране на спортни сгради и съоръжения -Чл. 7, ал.-1 и ал.2 осветителните уредби в спортните обекти следва да отговарят на изискванията на БДС 1786 и на тези норми, а осветителните уредби на помещения и пространства за провеждане на състезания трябва да осигуряват различни нива на осветеност при провеждане на състезания, тренировки и при почистване.

Следва да се съобрази,че процесният спортен обект попада в дефиницията на пар. 5,т.70 от ДР на ЗУТ като обществено достъпна открита или закрыта площ, предназначена за индивидуални или групови игри, с подходящо за целта устройство, настилка и съоръжения за игра в зависимост от определената възрастова група на ползвателите. Именно като площадка за спорт и рекреация /почивка / Община-Т. е определила процесния терен в документацията за отпускане на безвъзмездна финансова помощ с проект : „Обновяване и доизграждане на площадка за спорт и рекреация,разположена в УПИ VII,кв.26 по ПУЛ на с.Г.. Предвид на това, на основание чл. 62,ал.7 от ЗУТ с подробните устройствени планове за паркове и градини в озеленените площи - публична собственост и в поземлените имоти - частна собственост, без промяна на предназначението им, може да се предвижда застрояване, необходимо за открити обекти за спортни или културни дейности и площадки

за игра. По съществената последица обаче е свързана с приложение на разпоредбите на НАРЕДБА № 1 от 12.01.2009 г. за условията и реда за устройството и безопасността на площадките за игра. За собственика, в казуса Община-Т., произтичат от нормите на чл.66,ал.2,т.1,т.2,т.6 и т.7 от Наредба №1/2009 г. привеждането и в съответствие с изискванията за безопасност и достъпност, определени по реда на Наредбата;монтаж, контрол и поддържане на всички съоръжения за игра; извършване на всички видове контрол по време на експлоатацията на площадката за игра;. предприемане на мерки за отстраняване на несъответствията с изискванията на Наредбата, отбелязани в докладите за извършения контрол.

Поставянето на съоръжения за игра, каквито са футболните врати следва да отговаря на изискванията на чл. 56 и чл. 57 от Наредба №1/12.01.2009 г., т.е да са са произведени и изпитани в съответствие с техническите и конструктивните изисквания на стандартите, съгласно приложение № 7, да са придружени със сертификат, издаден от акредитиран орган за сертификация, за съответствието на съоръжението за игра със съответните стандарти за съоръжения за игра;протокол(и) за проведените от производителя изпитвания на съоръжението в съответствие с изискванията на съответния стандарт съгласно приложение № 7 и сертификати за вложените материали, когато производителят е въвел система за управление на качеството, съответстваща на БДС EN ISO 9001, или еквивалентен стандарт. Съоръженията да бъдат придружени с подробна инструкция за минималното необходимо пространство за разполагане, монтаж, ползване, поддържане и контрол на съоръжението, както и да се маркира трайно от производителя в съответствие с изискванията за маркировка на стандарта, по който е произведено, но най-малко със името и адреса на производителя; наименованието и годината на производство на съоръжението; номера и датата на съответния стандарт, на който съответства съоръжението за игра. Нито към един момент от процесния период Община-Т. не е провела контрол относно съответствието на поставените върху спортния терен футболни врати с тези изисквания, въпреки, че видимо те не са отговаряли на зададените за тях технически стандарти и тя е имала знание за това.

Вредоносният резултат при непозволено увреждане не може да бъде следствие от случайно събитие/ събитие, което е последица от форсмажорни обстоятелства или не е възможно да бъде предвидено/, когато той се предхожда от виновно поведение – съдебно решение № 211 от 4.02.2020 г. на ВКС по гр. д. № 831/2019 г., съдебно решение № 204 от 10.03.2010 г. на ВКС по гр. д. № 4284/2008 г.Предвид на това деликтът в казуса не може да се обсъжда и като случайно събитие, изключващо отговорността на Община-Т.. В мотивите съдът изложи съжденията си , че трагичният случай не би възникнал, ако собственикът на спортния обект Община-Т. чрез своите служители, беше взела мерки за ограждане,препятстване на достъпа, осветяване и премахване на нестандартните и неприкрепени –метални футболни врати.

В заключение съдът приема,че активно субективно съединените искиове на В. М. С. и Н. Г. С. с правно основание чл. 49 от ЗЗД против Община-Т. са основателни и доказани и следва да бъдат уважени за сумата 160000 лева за всеки един от тях поотделно. По приложените документи, изслушани експертизи и събрани доказателства се доказва, че е възникнал

фактическия състав на неправомерно увреждане, като от противоправното бездействие на служителите на ответника са произтекли вреди за ищците-причинени болки и страдания от смъртта на техният син А. Г.. Съдът преценява, че семейните връзки между родителите и А. Г. са били особено силни, тъй като той е третото дете в семейството, роден доста по-късно от сестрите си. А. Г. е роден през 2005 г., а неговите сестри Росица Г.а -през 1994 г. и АН. Г.а- през 1995 г. Тази голяма възрастова разлика, както и специалното отношение на бащата, който искал в семейството син - св. А.Г.а:“Баща ми винаги е искал син“ способствали за проява на повече внимание при отглеждането и възпитанието на детето. Към А.Г. родителите проявявали много обич, привързаност и грижи-„Винаги го е пазил“ св. показания на А. Г.а. След инцидента на 02.09.2017 г. родителите веднага посетили болницата в гр. Т., където било транспортирано детето. Още по пътя В. С. била получила информация, че детето е починало, но изпаднала в шок и не могла да повярва. Тя била неадекватна и припаднала. След погребението на А. Г. В. С. посещава ежедневно мястото на смъртта на А.Г. на футболното игрище с цветя и плаче. Тя не могла да преживее травмата, посещавала психиатър и започнала медикаментозна терапия-св. А. С.. Въпреки продължаващата лекарствена терапия В. С. не е възстановила психическото си състояние-остава неадекватна и се чувства зле, няма стимул за живот“Тя казва –„аз живея просто да съм тялом, по света ме няма никъде““- св. А. С.. Следователно В. С. е търпяла и търпи значителни по интензитет болки и страдания, тъй като е загубила детето си, което е било на 12 години, смъртта му е настъпила внезапно и неочаквано и тя не е преживяла психическата травма и има е с влошено психическо състояние.

Бащата на А. Г., Н. Г. присъствал след инцидента и при транспортирането на детето в болничното заведение. Въпреки ,че не показал емоциите си, той също преживял много тежко смъртта на единствения си и дълго чакан син-„Баща ми беше съсипан. Към настоящия момент не е преживял загубата, нищо не е както преди.Винаги са тъжни и мълчаливи“-св. А.Г.а. Бащата на А. Г. също посещава психолог и е на лекарствена терапия. Трагичното житейско събитие дългосрочно е сринало психическото му равновесие- Баща ми постоянно си мълчи, не говори, нищо не го радва. Мълчалив е,тъжен е.“-св. А.Г.а.

Определяне размера на обезщетение за неимуществени вреди на

основание чл.52 от ЗЗД трябва да се съобрази с принципа на справедливост, който се извежда от конкретна оценката на характера и степен на страданието, начин и обстоятелства, при които е получено, последиците за здравословното състояние, интензитет на претърпените болки и страдания, възраст на увредения. Общо дължимото обезщетение на всеки от ищите възлиза на сумата 200000 лева. В конкретната ситуация съдът преценява при определяне размера на исковите, че смъртта на А. Г. е настъпила внезапно, той е бил само на 12 години. Раждането на детето е било чакано дълго от родителите, които искали момче и настъпило много по-късно след раждането на сестрите му. Родителите са изживели шока да присъстват на смъртта на детето си и да не могат по никакъв начин да му помогнат. Същевременно от гласните доказателства е видно, че към 22.12.2022 г., въпреки потърсената медицинска помощ нито един от тях не е могъл да преодолее тази житейска криза и да възстанови психическото си състояние. Те продължават да са на лекарствена терапия много време след деликта и без да има благоприятна прогноза за психическото им здраве. Съдът преценява и размера на brutната работна заплата към 2017 г. и икономическите условия в страната към 02.09.2017 г. Същевременно съдът възприема и съдебната практика, която дава насока за присъжданите размери на обезщетение по аналогични казуси - Определение № 60857 от 3.12.2021 г. на ВКС по гр. д. № 1646/2021 г., III г. о., ГК-деликт към 2013 г. –присъдено обезщетение от 70000 лева, съдебно решение № 900/29.06.2023 г. по гр.д.в.х. №973/2023 г. на АС-София за деликт към 2015 г –присъдено обезщетение от 150000 лева.

Следва да бъде изтъкнато, че възражението на ответника за съпричиняване от А. Г., тъй като той се е намирал в 22 часа извън дома си без упражнен родителски надзор е несъстоятелно. При изложените фактически данни, свързани с лошото техническо състояние на терена и на съоръженията, които не са били стандартни и прикрепени трайно, спазването на изискванията на чл. 8 от ЗЗкД не биха препятствали възникването на деликта. Действията на третите лица не изключват отговорността на деликвента, освен, ако не е прекъсната чрез тях изцяло причинна връзка с настъпване на вредоносния резултат/каквото по делото прекъсване не е налице/- съдебно решение № 17 от 6.03.2015 г. на ВКС по гр. д. № 3174/2014 г. , съдебно решение № 146 от 28.05.2019 г. на ВКС по гр. д. № 4482/2018 г.

Съпричиняването от пострадалия следва да се свърже с характера на

играта на децата и в този смисъл доводите на ответника са обосновани. От гласните доказателства безпротиворечиво може да се приеме, че децата са играели, като са преобръщали подвижните металните врати и това опасно поведение е подпомогнало възникване на вредите-смъртта на детето А. Г.. Съпричиняването на вредоносният резултат следва да бъде определено в размер на 20% от общо дължимия размер на обезщетението. Този размер е съотносим с наслагването на многобройни други обстоятелства, които в каузална връзка са довели до смъртта на А.Г..

Следователно сумата на обезщетението за неимуществени вреди за всеки един от ищите следва да бъде присъдена в размер на 160000 лева, предвид приетото съпричиняване от 20% от общо определения размер 200000 лева. Исковете с правно основание чл. 49 във в.р. с л.45 от ЗЗД от ЗЗД са основателни и доказани до размер на сумата 160000 лева, за която следва да бъдат уважени, а до пълния претендиран размер на сумата 200000 лева за всеки един от ищите поотделно, като неоснователни, да бъдат отхвърлени.

Съдът е сезиран и с акцесорни иски по чл. 86 от ЗЗД във връзка с чл. 84,ал.3 от ЗЗД за присъждане на обезщетение за забава върху определените обезщетения за неимуществени вреди с правно основание, начина от датата на увреждането – 02.09.2017 г. до окончателно изплащане. При непозволеното увреждане плащането на обезщетението е изискуемо от дена на увреждането-чл. 84,ал.3 от ЗЗД и предвид уважаване на главните иски са основателни и доказани и акцесорните претенции.

Ловешки окръжен съд намира, че Община Т., ЕИК ***** с адрес: гр.Т., пл.“*****“ № 9,в качеството на собственик на спортен обект в с. Г., Ловешка област следва да бъде осъдена да заплати на В. М. С., ЕГН ***** и Н. Г. С., ЕГН *****, двамата с адрес: с.Г., община Т., област Ловеч, ул.“*****“ № 6А, сумата 160000 лева, обезщетение за претърпени неимуществени вреди-болки и страдания от настъпилата смърт на техния син А. Г. на 02.09.2017 г. при игра на спортен обект в село Г., общ. Т.,ведно със законна лихва върху тази сума, начина от 02.09.2017 г. до окончателно изплащане, като исковете до пълния претендиран размер на сумата по 200000 лева обезщетение за неимуществени вреди за всеки един от тях поотделно бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

При този изход на процеса и на основание чл.78 от ГПК във връзка с чл. 7,ал.1,т.5 от Наредба №1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения дължимото адвокатско възнаграждение на всеки един от ищите следва да бъде определено в размер на сумата 11050 лева за всеки един от тях. Ищите са упълномощили адв. дружество „М. и Д.“ с пълномощни от 17.09.2017 г.,а на 02.05.2023 г. са сключили и договор за правна защита и съдействие,в който са уговорили защита по реда на чл. 38,ал.1,т.2 от ЗА. В списък за разноски ищите не са претедирали други разноски освен адв.възнаграждение. Община-Т. е представлявана от адв. М. по пълномощно от 10.10.2022 г., а в договор за осъществяване на проц.представителство №360/10.10.2022 г.е договорено възнаграждение в размер на сумата 10000 лева без ДДС по исковете за обезщетение в размер общо на 400000 лева, както и 5590 лева адвокатско възнаграждение по исковете за присъждане на лихви или общо сумата 15560 лева без ДДС.

Настоящата инстанция преценява, че законната лихва по чл. 49 от ЗЗД не е предявена като определена сума, не се изчислява в хода на процеса, тъй като в противен случай би се дължала държавна такса при приключване на производството, съобразно изхода от делото и не следва да се присъжда адв. възнаграждение по акцесорните искове. От общо извършените разноси в първа инстанция от ответника в размер на сумата 10950 лева, от които 10000 лева - адв. възнаграждение без ДДС/както е договорено в договора от 10.10.2022 г. /, 950 лева-депозит за вещи лица съразмерно на отхвърлената част от исковите претенции се дължи сумата 2190 лева. Тази сума е определена като /80000 лева х 10950 лева / : 400000 лева и е получена сумата в размер на 2190 лева.

Водим от горното Ловешкият окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.49 във вр. с чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД ОБЩИНА – Т. ЕИК ***** с адрес: гр.Т., пл.“*****.“ № 9, в качеството на собственик на спортен обект в с. Г., Ловешка област да заплати на **В. М. С., ЕГН ***** и Н. Г. С., ЕГН *******, двамата с адрес: с.Г., община Т., област Ловеч, ул.“*****“ № 6А, сумата **160000** лева /сто и шестдесет хиляди лева/ за всеки един от тях поотделно, обезщетение за претърпени неимуществени вреди-болки и страдания от настъпилата смърт на техния син А.Н. Г. на 02.09.2017 г. при игра на спортен обект в село Г., общ. Т., ведно със законна лихва върху тази сума, начиная от 02.09.2017 г. до окончателно изплащане, като исковете до пълния претендиран размер на сумата по 200000 лева обезщетение за неимуществени вреди за всеки един от тях поотделно, ведно със законна лихва от 02.09.2017 г. като неоснователни и недоказани, отхвърля.

ОСЪЖДА ОБЩИНА – Т. ЕИК ***** с адрес: гр.Т., пл.“*****.“ № 9 да заплати на **В. М. С., ЕГН ***** и Н. Г. С., ЕГН *******, двамата с адрес: с.Г., община Т., област Ловеч, ул.“*****“ № 6А, сумата 11050 лева /единадесет хиляди и петдесет лева/ на всеки един от тях поотделно-съдебно-деловодни разноси за настоящата инстанция.

ОСЪЖДА В. М. С., ЕГН ***** и Н. Г. С., ЕГН *****, двамата с адрес: с.Г., община Т., област Ловеч, ул.“*****“ № 6А да заплатят на **ОБЩИНА – Т. ЕИК ***** с адрес: гр.Т., пл.“*****.“ № 9**, сумата 2190 лева /две хиляди сто и деветдесет лева/ на всеки един от тях поотделно-съдебно-деловодни разноси за настоящата инстанция.

Решението е постановено ,при участие на третото лице-помагач на ответника по чл. 219 от ГПК – сдружение „Футболен клуб Светкавица –Г.“-с. Г., Ловешка област.

Решението е обжалваемо в двуседмичен срок от съобщение на страните, че е изготвено, ведно с мотивите пред Апелативен съд- Велико Търново.

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____